
Uchwała Plenum NRA

Palestra 12/7-8(127-128), 113-114

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nowania administracji i orzecznictwa administracyjnego. Na półkach księgarskich bowiem pojawiły się m. in. następujące prace: Funkcjonowanie administracji w świetle orzecznictwa — w opracowaniu J. Starościaka i J. Łętowskiego (Wydawnictwo Prawnicze), J. Łętowskiego: Sądy powsze-

chne i praworządność w administracji (wyd. PAN) i J. Borkowskiego: Zmiana i uchylanie ostatecznych decyzji administracyjnych (PWN). Niewątpliwy to znak czasu, że problematyka prawnoadministracyjna zyskuje coraz większe znaczenie.

Stefan Mizera

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwała Plenum NRA

Na posiedzeniu plenarnym w dniu 15 czerwca 1968 r. Naczelna Rada Adwokacka

postanowiła:

- I. Zwrócić uwagę rad adwokackich na ciężący na nich obowiązek systematycznej analizy postawy zawodowej, etycznej i społeczno-politycznej członków izby (adwokatów i aplikantów adwokackich) oraz na konieczność usuwania z szeregów adwokatury tych członków izby, których:
  - a) postawa etyczna, zawodowa lub społeczno-polityczna nie daje rękojmi wykonywania zawodu zgodnie z zadaniami adwokatury w PRL (art. 78 ust. 1, pkt 8 u.o. u.a.),
  - b) wielokrotna karalność dyscyplinarna wskazuje, że represje dyscyplinarne nie dały wychowawczych efektów.
- II. Zobowiązać rady adwokackie do:
  - 1) rozszerzenia i pogłębienia kontroli pracy zawodowej adwokatów oraz troski o to, by organa zespołów adwokackich należycie wypełniały swe zadania określone w art. 25 pkt 1 ustawy o ustr. adw. i w § 12 rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich;
  - 2) kontroli jakości świadczonych usług zawodowych przez tych adwokatów, których zaawansowany wiek, upadek sił fizycznych lub psychicznych mogą uzasadniać wątpliwości co do zapewnienia przez nich należytej pomocy prawnej;
  - 3) dokładnego rozważania przydatności do wykonywania zawodu kandydatów na aplikację adwokacką przy uwzględnieniu m. in. osobowości, poziomu przygotowania prawniczego, zaangażowania w pracy społecznej i politycznej oraz możliwości wyznaczenia im w przyszłości siedzib zgodnie z zasadami prawidłowego rozmieszczenia;
  - 4) systematycznego nadzoru nad pracą rzeczników dyscyplinarnych w celu przyspieszenia dochodzeń dyscyplinarnych, bardziej wszechstronnego zbie-

- rania materiałów oraz bardziej wnikliwej analizy orzeczeń dyscyplinarnych i potrzeby wnoszenia odwołań;
- 5) omawiania w środowisku adwokackim postawy zawodowej, etycznej i społeczno-politycznej członków izby oraz aktualnych zadań samorządu i w tym celu zorganizowania do dnia 30 września 1968 roku narady aktywu adwokackiego izby.
- III. Zwrócić uwagę komisji dyscyplinarnych na długotrwałość i brak należytej wnikliwości w rozpoznawaniu niektórych spraw oraz na niedostateczne uwzględnianie przy wymiarze kary dyscyplinarnej osobowości obwinionego, jego dotychczasowej karalności i szkodliwości przewinienia.
- IV. Zobowiązać Prezydium NRA do:
- 1) podjęcia dalszych starań o nawiązanie współpracy z Zarządem Głównym ZPP;
  - 2) zaktywizowania współpracy z prasą i ośrodkami masowego przekazu dla popularyzacji zadań adwokatury i jej zaangażowania społecznego;
  - 3) szerszego popularyzowania przez „Palestrę” problematyki społeczno-politycznej wiążącej się z pracą i działalnością adwokatów.
- V. Uznać, że dotychczasowa informacja polityczna w środowisku adwokackim była niewystarczająca i w związku z tym zalecić Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej i radom adwokackim odpowiednie zapewnienie jej na przyszłość.
- VI. Zobowiązać wszystkie organa samorządu do wyróżniania w dostępnych im formach tych adwokatów, którzy swą pracą zawodową i społecznym zaangażowaniem stanowią wzór postawy zawodowej i obywatelskiej.

B. Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

1. PRZEPIS ART. 65 UST. 3 U. O U.A., ZAWIERAJĄCY CZASOWE OGRANICZENIE W WYZNACZANIU SIEDZIBY BYŁYCH SĘDZIÓW I PROKURATORÓW, JEST PRZEPISEM SZCZEGÓLNYM I WYJĄTKOWYM, NIE ULEGA ZATEM WYKŁADNI ROZSZERZAJĄCEJ I NIE MOŻE BYĆ STOSOWANY DO OSÓB WYMIENIONYCH W ART. 65 UST. 1 U. O U.A.

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 6 czerwca 1968 r.).

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania AB od uchwały Rady Adwokackiej w X z dnia 2 lutego 1968 r. co do ustalenia siedziby wykonywania zawodu,

postanowiło:

zaskarżoną uchwałę Rady Adwokackiej w X uchylić i sprawę przekazać tejże Radzie Adwokackiej do ponownego rozpoznania.